

Pasin Palstat - viikko 3

“TULEN KYLLÄ UUDELLEEN LUOKSENNE, JOS JUMALA SUO.” Apt.18:18-23

PAAVALI KÄY JERUSALEMISSA JA ANTIOKIASSA

Myös Paavali joutui tekemään valintoja. Ihmiset pyytävät, milloin mitäkin, mutta tärkeää on seurata omaa kutsumustaan. Tiedän itsestänikin sen, että tunnen syvää rauhaa sisimässäni vasta astuessani niihin palvelustehtäviin, mihin minut on kutsuttu. Käytännössä se tarkoittaa usein ihmismielen pyynnöille kielteisen vastauksen antamista.

”Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta oli valinnut minut ja armossaan kutsui minut työhönsä, näki hyväksi antaa Poikansa ilmestyä minulle, jotta lähtisin julistamaan vieraille kansoille sanomaa hänestä. Silloin en kysynyt neuvoa yhdeltäkään ihmiseltä enkä heti lähtenyt Jerusalemiin tapaamaan niitä, joista oli tullut apostoleja jo ennen minua. Sen sijaan menin Arabiaan ja palasin sieltä takaisin Damaskokseen.” [Gal.1:15-17]

Yksi Paavalin piirre hänen tehdessä hengellistä kutsumustyötään, oli, että hän rohkaisi kaikkialla opetuslapsia matkoillaan paikkakunnilta toisille. - Miten me voisimme rohkaista toinen toistamme? Missä on veljesi ja sisaresi, jotka tulisivat rohkealle mielelle hyvistä sanoistasi? Jospa Jumala antaa meille viisautta ja näkökykyä sen työn jatkamiselle, mitä Paavali teki seurakuntien syntyvaiheiden alkuaikoina. Apostolien teot jatkuvat myös meidän kohdallamme ja sama ihmeellinen Jumalan voima vaikuttaa vielä tänäänkin. Se nostaa, kantaa, vahvistaa ja uudistaa. Se pukee uuteen voimaan, jossa kuljemme luonnostamme Hänen tahtonsa polkuja.

Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. [Filip.2:13]

Apt.18:18. Paavali viipyi Korintissa vielä jonkin aikaa. Sitten hän hyvästeli veljet ja lähti purjehtimaan kohti Syyriaa yhdessä Priscillan ja Aquilan kanssa. Hän oli Kenkreassa leikkauttanut hiuksensa, koska oli antanut uhrilupauksen¹. {Kysymys on Vanhan testamentin lupauskäytännöstä, ks. 4. Moos. 6.} 19. Kun he saapuivat Efesokseen, Paavali erosi matkatovereistaan.

Hän meni sitten synagogaan ja keskusteli siellä juutalaisten kanssa.

Paavali oli saanut osakseen vastustusta monissa synagoogissa. Mutta mikäli hänestä riippui, kaikkien juutalaisten oli Jumalan tahdon mukaan saatava kuulla evankeliumi. Siksi hän meni täälläkin synagoogaan. Aiemmin Pyhä Henki oli estänyt Paavalia julistamasta evankeliumia Efesossa (16:6) [Novum]

20. Nämä pyysivät häntä jäämään pitemmäksi aikaa, mutta hän ei suostunut 21. vaan hyvästeli heidät sanoen: "Tulen kyllä uudelleen luoksenne, jos Jumala suo." Sitten hän purjehti Efesoksesta,

Paavali tuli myöhemmin takaisin Efesoon (19:1), ja silloin hän viipyi siellä kolme vuotta. "Jos Jumala suo" tähdentää sitä, että hän halusi ennen kaikkea elää Jumalan tahdon mukaisesti. [Novum]

22. nousi Kesareassa maihin ja jatkoi edelleen Jerusalemiin. Hän tervehti seurakuntaa ja matkasi sitten Antiokiaan.

"Vaeltaa ylös" oli yleinen Jerusalemiin matkustamisesta käytetty ilmaisu, jolla on sekä maantieteellinen että hengellinen merkitys. Epäilemättä Paavalin otti nyt vastaan koko seurakunta Jaakobin ja vanhimpien johdolla, ja hän sai kertoa heille toisen lähetysmatkan tapahtumista. "Antiokiasta" Paavali ja Silas olivat lähteneet kolme vuotta aikaisemmin matkaan, ja veljet olivat jättäneet heidät Herran armon haltuun (15:40). Nyt oli luonnollista palata lähtökohtaan, seurakuntaan, jolla oli ollut niin suuri merkitys evankeliumin viemisessä kaikkeen maailmaan. Tähän päättyy toinen lähetysmatka, joka tehtiin todennäköisesti vuosina 49-51. [Novum]

23. Viivyttyään siellä jonkin aikaa hän lähti taas matkaan, vaelasi Galatian ja edelleen Frygian halki ja rohkaisi kaikkialla opetuslapsia.

Paavali matkusti paikkakunnalta toiselle ja vahvisti uskovia. Jotkut olettavat hänen kirjoittaneen Galatalaiskirjeen tällä matkalla. Katso ko. kirjeen johdantoa ja Apt 14:28:n selitystä. [Novum]

